

Mindenszentek ünnepe 2013.

Bevezetés

A mai ünnepünk, Mindenszentek ünnepe, az idők folyamán elveszítette eredeti tartalmát. Ha megkérdeznénk az embereket, a templomba járókat is, hogy mi ez az ünnep? Szinte biztos, hogy mindenki azt mondaná, hogy ez a halottak napja, ezen a napon emlékezünk a halottakra.

Ezzel szemben a valóság az, hogy a mai ünnep egy örömnep. Azokat a szenteket - minden szentet ünnepeljük, akik eljutattak életük, és minden emberi élet végső céljára, az örök boldogságra Isten örök Országába. A Jelenések Könyve szerint, megszámlálhatatlanul sokan vannak ők! Ma őket ünnepeljük, és a Kezdő ének szavaival: Örvendezzünk mindnyájan az Úrban, Mindenszenteket ünnepelve, akiknek ünnepén ujjonganak az angyalok, és magasztalják Isten Fiát. Hogy valóban ujjongva ünnepelhessünk, vizsgáljuk meg lelkiismeretünket

Evangélium után

Az emberiség mindig szerette a díszszemléket. Erről tanúskodik a Rómában látható majd kétezer éves Titus-diadalív. Ezt az antik diadalívet Titus római hadvezérnek, a későbbi császárnak emelték, aki 70-ben véres ostrom után elfoglalta Jeruzsálemet.

A szokás máig nem szűnt meg, háborúk győztes befejezésekor, a győztesek díszszemlével köszöntik a háborúból hazatért katonákat.

Szívet melengető az olimpiai díszszemle, amelyen, a különböző

nemzetek zászlói alatt vonulnak fel, az illető országok olimpikonjai.

A katonák és sportolók díszszemléiben közös vonás, hogy aki részt vehet rajta, az már megdolgozott, megküzdött érte. Vagy azzal, hogy győzött az ellenséggel szemben; vagy azzal, hogy teljesítette az olimpiai kvótát.

Ma, mindenszentek ünnepének olvasmányában egy „mennyei díszszemle” leírását hallottuk. Szent János apostol – a patmoszi látnok – látomásában láttatja velünk a szentek seregét: „Akkora sereget láttam, hogy meg sem lehetett számlálni. Minden nemzetből és törzsből, népből és nyelvből álltak ott a trón és a Bárány előtt. Fehér ruhában voltak, a kezükben pálmaággal”

Mintha csak egy olimpiai díszszemlét látnánk, ahol a résztvevők nemzetenként elkülönülve, egyenruhában és zászlóval vonulnak fel. A látomás szerint, a szentek felvonulnak Jézus előtt, kezükben a győzelmet jelentő pálmaággal, és a boldogságot szimbolizáló fehér ruhában. Mint valamiféle olimpikonok vagy győztes katonák, ők is a küzdelemből jönnek: Az Írás szavai szerint: „A nagy szorongattatásból”

A szorongattatáson elsősorban az apostol korában dúló keresztényüldözést lehet érteni, de jelenti a keresztények minden korban meglévő küzdelmét a hitetlen környezettel. A keresztényeknek mindig meg kellett küzdeniük azért, hogy egykor részt vehessenek a mennyei díszszemlén.

A küzdelem teljes erőbevetést igényel, nem lehet „félgőzzel” eljutni az életszentségre. A katona minde-

nét – életét – kockára teszi a harcban, az olimpikon teljes erőből küzd már a válogató versenyeken is az olimpiai kvótáért.

Aki nem csak egy földi díszszemlén, de a mennyei díszszemlén is ott akar lenni a szentek társaságában, annak erős akarattal kell küzdenie az életszentségért.

Ha egy katona felhagy a küzdelemmel, azzal kárt okoz társainak, sőt hazájának. Ha egy olimpikon felhagy a küzdelemmel, azzal kárt okoz csapattársainak, s honfitársainak. Ha egy keresztény felhagy az életszentségért folytatott küzdelemmel – és hányan megteszik ezt napjainkban! –, azzal kárt okoz saját magának, kárt okoz hittestvéreinek, s kárt nemzetének.

A szemlék nem csak a győztesek megbecsülésére szolgálnak, hanem arra is, hogy a szemlélőkben erősítsék az identitást, az azonosság-tudatot.

Melyik magyart nem tölti el büszkeség, amikor egy-egy olimpiai bajnokunknak aranyérmét, néha többet is akasztanak a nyakába. Ilyenkor nagyon jó magyarnak lenni.

A mindenszentek ünnepe, amikor lelki szemeinkkel látjuk azt a mennyei díszszemlét, amelyről a Jelenések könyve ír, szintén jó érzéssel tölt el, s erősíti bennünk az identitást, a keresztény öntudatot.

Pál apostol ugyanis azt írja: „Nem vagytok már idegenek és jövevények, hanem a szentek polgártársai és Istennek házanépe”

Amikor a mai napon a szentek mennyei díszszemláját szemléljük, mi arra gondolunk, hogy nem va-

gyunk hazátlan jött-mentek e világban, hanem a szentek polgártársai, a küzdő egyház tagjai, akiknek, a földi küzdelmet föl nem adva, végleges hazánk a mennyben lesz, részt vehetünk majd a szentek mennyei díszszemlájén.

Ámen.

F. F.